

Nr 1275

Av fru Sundberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 73, ang. anslag för budgetåret 1970/71 till miljövärdsinformation och till en rikskampanj mot nedskräpning.

(Lika lydande med motion nr 1088 i Första kammaren)

Vi utsätts alla för ett ständigt ökat informationsflöde, inte minst gäller detta på miljövärdssområdet. Ämnets aktualitet ställer emellertid krav också på informationens kvalitet. Endast en korrekt och saklig information kan effektivt bidra till att vårt agerande på miljöområdet blir sådant att miljöförstöringen stoppas upp. Även om det torde vara orealistiskt att tro att man på så sätt skall kunna övervinna alla de svårigheter som är förknippade med t. ex. studier av biocider och luftföroreningar måste upplysningen förbättras. Det är därför vi med tillfredsställelse konstaterar att förslaget om en utbyggnad av miljövärdsinformationen läggs fram i proposition 73.

Naturvårdsverket har i årets anslagsframställning föreslagit en uppdelning av anslaget till miljövärdsinformation på två poster. Man föreslår att 560 000 kr. skall föras upp under benämningen »bidrag till organisationer» och 1,5 milj. kr. under ett nytt anslag »information på naturvårdsområdet» och avsett för den information verket bedriver i egen regi.

Departementschefen har i ovannämnda proposition inte biträtt naturvårdsverkets yrkande på uppdelning av anslaget utan föreslår att medel anvisas till »miljövärdsinformation». Under detta anslag föreslås i propositionen ett reservationsanslag av 1 650 000 kr., med förslag om att det må ankomma på Kungl. Maj:t eller efter Kungl. Maj:ts bemyndigande statens naturvårdsverk att besluta om anslagets fördelning på olika ändamål.

Den miljövärdsinformation som under långa tider lämnats av de frivilliga organisationerna är av utomordentligt stort värde. Departementschefen säger också i propositionen att det är angeläget att dessa organisationer ges möjlighet att fortsätta och utveckla sitt arbete. Enligt vår uppfattning borde detta i hög grad motivera att särskilda medel fanns avsatta just för bidrag till organisationer. Den utformning som anslaget fått i proposition 73 lämnar de frivilliga organisationerna i okunnighet om i vilken grad de kan påräkna bidrag till sin verksamhet på informationsområdet. En ökning av arbetsuppgifterna för naturvårdsverket med åtföljande kostnadsökning skulle kunna sätta deras bidrag i fara. Svenska naturskyddsföreningen, Svenska turistföreningen, Skid- och friluftsförbundet liksom Vattenvärnet och

Fältbiologerna är bara ett par av de organisationer som bedriver ett värdefullt informationsarbete vilket skulle kunna ökas om tillräckliga medel ställdes till förfogande. Åtskilliga ungdomsorganisationer torde också vilja satsa på miljövärdsinformation och kommer att önska bidrag därtill. Vi vill därför föreslå att medel för miljövärdsinformation förs upp under två anslagsposter varvid bör föreslås att riksdagen anvisar 560 000 kr. till Bidrag till organisationer och 1,1 milj. kr. till Miljövärdsinformation.

I proposition 73 föreslås också att en rikskampanj mot nedskräpning kommer till stånd. Enligt vår uppfattning kan en sådan kampanj med all säkerhet bidra till att hos oss alla skapa ett ökat miljömedvetande.

Enligt framlagt förslag skall kampanjen ledas av en central kommitté med representanter för bl. a. staten, kommunerna, näringslivet, den fackliga rörelsen och den ideella naturvårdsrörelsen.

Av stor betydelse är att ungdomen kan engageras i kampanjen. Stora krav kommer att ställas på skolornas medverkan för kampanjens genomförande, och eleverna måste stimuleras till såväl miljövärdsstudier som aktivt deltagande i olika kampanjaktiviteter. Vi finner det synnerligen angeläget att skolorna blir representerade i kommittén och föreslår att sådan representation garanteras; lämpligen torde en representant från SÖ komma i fråga.

Lika viktigt finner vi det vara att massmedia blir representerade och att dess representanter kan medverka i kampanjuppläggningsen. För att det eftersträfvade målet skall nås fordras en stor satsning av press och Sveriges Radio- och TV. En sådan främjas av att massmedia säkras representation i kommittén. Denna kommitté får icke bli så sammansatt att enbart fackkunskap blir företrädd. Departementschefen säger att kommittén bör svara för kampanjens uppläggning och organisation. Den torde också komma att ha det direkta ansvaret för dess genomförande.

En stor del av det praktiska arbetet kommer att utföras av lokala organisationer och kommuner. I propositionen finns inga riktlinjer uppdragna för hur kampanjens genomförande skall organiseras på det lokala planet, men vi förutsätter att den centrala organisationen så snart som möjligt kommer att utarbeta förslag till lokal kampanjuppläggning.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte anvisa

a) till *Bidrag till organisationer* ett reservationsanslag av 560 000 kr.,

b) till *Miljövärdsinformation* ett reservationsanslag av 1 100 000 kr.,

c) till *Rikskampanj mot nedskräpning* ett reservationsanslag av 500 000 kr., samt

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa

att såväl skolöverstyrelsen som massmedia blir representerade i ovan nämnda kommitté.

Stockholm den 7 april 1970

Ingrid Sundberg (m) Carl-Wilh. Lothigius (m) Hans Wachtmeister (m)

Nr 1276

Av fru **Berglund m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 74, med förslag till ny organisation av läkemedelsförsörjningen m. m.*

Nu utgående läkemedelsförmåner grundar sig i väsentliga delar på riksdagens beslut i enlighet med förslag i Kungl. Maj:ts proposition 1967: 135. Förmånerna består av en kostnadsfri och en prisnedsatt del.

Reglerna om prisnedsatta läkemedel innebär att den del av läkemedelskostnaden som ligger mellan 5 och 25 kronor rabatteras med 50 procent och överskjutande del med 100 procent. Detta innebär att ingen skall behöva betala mer än 15 kronor vid varje inköp av medicin på recept.

Denna regel gäller ej de människor som bor i våra glesbygdsområden och andra mindre orter som saknar apotek. Läkemedelsförsörjningen till många mindre orter ombesörjs i dag genom medicinlådor, och de som måste tillhandahålla sig sina läkemedel genom dessa får själva betala en fraktkostnad av 1:50 kronor per paket. Enligt proposition 1970: 74 sänds ca 1,3 miljoner medicinpaket varje år på detta sätt. Många små orter saknar dessutom medicinlådor, varför medicinen i sådana fall sänds med tillgängliga kommunikationsmedel. Fraktkostnaden i dessa fall utgår enligt gängse frakttaxa och kan uppgå till betydande belopp. Människor som bor i främst glesbygdsområden och som är beroende av läkemedel får således betydande fraktkostnader varje år — kostnader som inte på samma sätt drabbar dem som bor i tätorter där apotek finns.

Det är angeläget att en av riksdagen beslutad reform — i det här fallet att ingen skall behöva betala mer än 15 kronor vid varje inköp av medicin på recept eller mer än gängse pris vid inköp av ej receptbelagda läkemedel — gäller lika för alla oberoende av var man bor i landet. De merkostnader som frakten på medicin innebär för dem som ej har tillgång till apotek på sin hemort borde kunna elimineras antingen genom att låta dessa kostnader finansieras via sjukförsäkringen eller inom ramen för det nya apoteks-